

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 231/2021-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Borisom Bednárom, Štefánikova 873/9, Poprad, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 Ndt 16/2019 z 28. júla 2020 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu bola 1. októbra 2020 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením najvyššieho súdu.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na Okresom súde Prešov (ďalej len „okresný súd“) sa viedlo konanie o návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy trestného konania pre prečin neuposlušnosti rozkazu podľa § 393 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený peňažný trest 6 000 Sk (200 eur). Okresný súd uznesením č. k. 1 Nt 1/2015 zo 6. apríla 2018 podľa 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh na povolenie obnovy konania. Sťažovateľ proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť z 11. apríla 2018. Podaním zo 16. marca 2019 adresoval sťažovateľ svoje návrhy inštančne nadriadenému Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) a okrem iného 11. apríla 2019 sťažovateľ doručil krajskému súdu námietku zaujatosti proti senátu [REDACTED] spolu s návrhom na odňatie a prikázanie veci. Sťažovateľ považoval zmeny senátu za nezákonné a účelové, pričom v nich videl ovplyvnenie veci v neprospech jeho návrhu na obnovu konania.

3. Najvyšší súd rozhodol o návrhu odsúdeného sťažovateľa na odňatie a prikázanie vecí vedených na krajskom súde na neverejnom zasadnutí konanom 28. júla 2020 tak, že tomuto súdu sa veci neodnímajú. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vyslovil porušenie uvedených práv napadnutým rozhodnutím a zrušil napadnuté rozhodnutie.

II.

4. Podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ak je sťažnosť zjavne neopodstatnená.

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uzneseniu najvyššieho súdu vytýka, že sa nezaoberal námietskou nezákonného senátu krajského súdu, keďže mu neboli oznámené dôvody zmeny v poradí už tretieho zmeneného senátu. Najvyšší súd v napádanom rozhodnutí uviedol: *«Aj samotné námietky týkajúce sa skutočnosti, že doposiaľ nebolo rozhodnuté o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania nemajú racionálny základ, nakoľko k oddaľovaniu rozhodnutia o sťažnosti dochádza práve na základe účelovej činnosti odsúdeného. Zo spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený reaguje sťažnosťou takmer na akýkoľvek úkon súdu. Podanie trestného oznámenia na konajúceho sudcu (resp. sudcov) vo všeobecnosti automaticky nezakladá dôvod, pre ktorý by sudca mal byť vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, pretože každý prípad je potrebné posudzovať individuálne a zisťovať, či existuje zákonný dôvod na vylúčenie sudcu. Námietka zaujatosti uplatnená stranou v konaní voči sudcovi (sudcom), ktorí vec prejednávajú a rozhodujú, sa nemôže zakladať na hypotézach, domnienkach alebo subjektívnych pocitoch strany v trestnom konaní, pretože potom by sa mohlo stať, že strana v trestnom konaní, v danom prípade odsúdený, by účelovo podával trestné oznámenia, resp. námietky zaujatosti na konajúceho sudcu (resp. sudcov) za účelom dosiahnutia jeho vylúčenia z prejednávania a rozhodovania vecí s kalkuláciou, že týmto postupom dosiahne to, že jeho vec prejedná a rozhodne iný sudca (resp. sudcovia), ktorí podľa jeho subjektívneho názoru sa javia ako „vhodnejší“. Práve osobnosť sudcu musí byť zárukou spravodlivého, nestranného a objektívneho súdneho konania. ... Vzhľadom na uvedený obsah podaní, ako aj na príslušné vyjadrenia sudcov najvyšší súd uzatvára, že z rozhodovania jednotlivých sudcov nevyplýva ani len podozrenie, že by mohli byť vo veci zaujatí. Práve naopak, je možné konštatovať ich nezaujatosť aj napriek neúmernému, ba až šikanóznemu zaťaženiu zo strany odsúdeného. V zmysle horeuvedeného, procesný postup vyčítaný odsúdeným nemôže byť dôvodom na odňatie a prikázanie vecí.»*

6. Najvyšší súd sa argumentačne vysporiadal s námietskou zaujatosti voči sudcom krajského súdu tým, že nie je podložená žiadnymi relevantnými skutočnosťami, ktoré by mali hodnoverný základ alebo by vyplývali z obsahu spisového materiálu. Podľa názoru najvyššieho súdu ostali tvrdenia sťažovateľa iba v rovine subjektívnych dojmov, názorov a predpokladov, ktoré možno vyhodnotiť ako účelovo vykonštruované.

7. Ústavný súd poznamenáva, že v zmysle svojej judikatúry považuje za arbitrárne či zjavne neodôvodnené len tie súdne rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchylné od stabilizovanej rozhodovacej činnosti, prípadne ide o rozhodnutie vnútorne rozporné a nelogické. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05).

8. Ústavný súd dospel k záveru, že námietky sťažovateľa neodôvodňujú prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, pretože sú zjavne neopodstatnené a nie sú spôsobilé spochybnit' ústavnosť napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g). zákona o ústavnom súde. Z toho dôvodu neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa vymedzených v petite sťažnosti (zrušenie napadnutého rozhodnutia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. marca 2021

Robert Šorl
predseda senátu